

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 12 mai 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, declarat de avocatul Ghidirim Irina în numele părții vătămate Păduraru Gheorghe, în cauza penală în privința lui

Sîngereanu Vladimir Petru, născut la 03 decembrie 1973, originar r-nul Hîncești, s. Dancu și locuitor r-nul Hîncești, s. Cărpineni, str. M. Lomonosov, 76.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.12.2015 - 12.05.2016;

Instanța de apel: 30.05. - 23.06.2016;

Instanța de recurs: 05.09. - 30.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 12.05.2016, Sîngereanu Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind încasat de la inculpatul Sîngereanu Vladimir în beneficiul părții vătămate Păduraru Gheorghe suma de 3261,23 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Sîngereanu Vladimir la 30.08.2015, aproximativ la ora 16⁰⁰, aflându-se în apropierea magazinului care aparține SC „Unigres” SRL din s. Dancu, r-nul Hîncești, în rezultatul unei certii apărute spontan, acționând coordonat, i-a aplicat lui Păduraru Gheorghe mai multe lovituri cu pumnii peste corp, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală 315-D din 05.10.2015, vătămări corporale grave.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și laturii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Sîngereanu Vladimir să fie condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

În susținerea apelului, procurorul a menționat că, sentința este prea blândă în partea stabilirii pedepsei, ori, prima instanță la capitolul individualizării pedepsei nu

a ținut cont de împrejurările în care a avut loc infracțiunea, iar pedeapsa aplicată inculpatului Sîngereanu Vladimir nu va atinge scopul de reeducare a inculpatului, care nu a recunoscut vinovăția, nu a reparat prejudiciul cauzat.

Astfel, în opinia procurorului, prima instanță nu a dat apreciere obiectivă circumstanțelor menționate mai sus, nu a luat în considerație persoana celui vinovat, modalitatea de săvârșire a infracțiunii, comportamentul inculpatului, ori, toate aceste momente determină necesitatea emiterii unei hotărâri de condamnare a inculpatului cu executarea reală a pedepsei închisorii.

Prin aplicarea pedepsei cu executare reală urmează a fi restabilită echitatea socială și în special prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni din partea inculpatului.

3.1. Partea vătămată Păduraru Gheorghe, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea civilă și dispusă încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a sumei de 300000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3261,23 lei cu titlu de prejudiciu material.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, au fost respinse, ca nefondate, apelurile procurorului și a părții vătămate Păduraru Gheorghe în latura penală și admis apelul părții vătămate Păduraru Gheorghe în latura civilă, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a fost încasat de la inculpatul Sîngereanu Vladimir în beneficiul părții vătămate Păduraru Gheorghe suma de 25000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, sentința a fost menținută.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat, că prima instanță a ținut pe deplin cont de prevederile art. 61 Cod penal, și anume de categoria de infracțiuni și gradul de pericol social al faptei săvârșite, aspectele săvârșirii infracțiunii, personalitatea inculpatului, circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea, alte circumstanțe ale cauzei, ori, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar ca circumstanțe atenuante instanța a reținut faptul, că Sîngereanu Vladimir anterior nu a fost condamnat, vina o recunoaște, se căiește sincer, are un copil minor la întreținere, fiind astfel corect aplicată pedeapsa închisorii fără izolarea acestuia de societate prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Referitor la argumentele părții vătămate sub aspectul laturii civile, instanța de apel a remarcat că, în cadrul examinării cauzei în prima instanță partea vătămată Păduraru Gheorghe, cu respectarea prevederilor art. 219 Cod de procedură penală, a înaintat către Sîngereanu Vladimir acțiune civilă prin care a solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 300000 lei, prejudiciul material în sumă de 3261,23 lei, precum și cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 3000 lei.

Respectiv, prima instanță a admis parțial acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea de la Sîngereanu Vladimir în beneficiul părții vătămate Păduraru Gheorghe a prejudiciului material în sumă de 3261,23 lei, iar cu titlu de prejudiciu moral s-a încasat suma de 10000 lei, însă, instanța de apel a considerat incorectă soluționarea acțiunii civile în partea ce ține de recuperarea prejudiciului moral, ori în raport cu suferințele psihice suportate de partea vătămată, gravitatea leziunilor corporale primite, consecințele iremediabile pe care le suportă o durată îndelungată de timp, vârsta părții vătămate și perioada necesară pentru a se întrema în plan psihologic este nevoie de a majora suma prejudiciului moral, dar totodată ținând cont că partea vătămată în mod neîntemeiat a solicitat o sumă de recuperare vădit exagerată și de

faptul că inculpatul nu va fi în posibilitatea achitării sumei de 300000 lei, sumă care este vădit disproporțională în raport cu fapta săvârșită și pozițiile părților, de nivelul satisfacției pe care o poate primi partea vătămată.

În acest sens, instanța de apel a făcut referire la prevederile art. art. 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil și a relevat că, reieșind din circumstanțele cauzei, din acele suferințe psihice care au fost cauzate părții vătămate prin acțiunile inculpatului, adică în urma conflictului între Sîngereanu Vladimir și Păduraru Gheorghe de care primul se face vinovat, suferințe care nici nu se supun aprecierii, ținând cont de gradul de vinovăție al inculpatului, de starea lui financiară, pentru repararea daunei morale și fizice părții vătămate Păduraru Gheorghe este echitabilă și suficientă pentru a aduce satisfacție morală suma de 25000 lei.

Cât privește prejudiciul material, instanța de apel a conchis că, soluția primei instanțe în acest sens, de încasare a sumei de 3261,23 lei, este corectă, iar referitor la argumentul părții vătămate că acesta urmează să mai suporte cheltuieli de tratament, și în timpul apropiat intenționează să se interneze într-o clinică de reabilitare, în caz că inculpatul nu-i va restitui în mod benevol cheltuielile suportate, acesta are dreptul să înainteze acțiune civilă în ordine generală, ori partea vătămată nu a concretizat la ce sumă pretinde și prin care probe argumentează cerințele sale.

Totodată, partea vătămată nu a prezentat dovada cheltuielilor pentru achitarea serviciilor avocatului în sumă de 3000 lei, prima instanță de judecată corect respingând acțiunea civilă la segmentul dat.

5. Avocatul Ghidirim Irina în numele părții vătămate Păduraru Gheorghe, fără a invoca careva temeii concret din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia în latura civilă, cu admiterea integrală a acțiunii civile și dispunerea încasării de la inculpat în beneficiul părții vătămate a sumei de 300000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3261,23 lei, cu titlu de prejudiciu material.

În susținerea cerințelor, recurentul a invocat că, prejudiciul material în urma traumelor suportate a fost mult mai mare decât cel indicat în acțiunea civilă, însă din lipsa bonurilor nu a fost invocat în acțiunea civilă.

Luând în considerație că nu dispune de polița de asigurare medicală a fost nevoit să achite și spitalizările și 2 tomografii care sunt foarte costisitoare.

Consecințele loviturilor suportate le simte și acum, până în prezent suportă cheltuieli de tratament și pentru investigații medicale.

Deoarece leziunile corporale și în special în regiunea capului au fost foarte grave, deseori are stări de leșin și cade fără de cunoștință, mai mult, în urma loviturilor a început să-și piardă mirosul și auzul.

Prejudiciul moral suportat de partea vătămată, în viziunea ultimului este enorm și nu poate fi echivalat doar în bani, însă cu aproximație îl apreciază la 300000 lei, deoarece știe că urmează să suporte cheltuieli de tratament foarte mari, iar în timpul apropiat intenționează să se interneze într-o clinică de reabilitare, circumstanțe care influențează starea de spirt și disconfort psihologic.

Totodată, în viziunea recurentului pedeapsa aplicată inculpatului este ușoară, ori, la capitolul individualizării pedepsei prima instanță nu a ținut cont de faptul că, inculpatul vina nu a recunoscut-o și nu s-a căit sincer de cele săvârșite.

6. Asupra recursului declarat a depus referință procurorul, prin care se solicită respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii atacate, deoarece criticele formulate de recurent prin care se susține că la stabilirea pedepsei de către instanța de apel a fost ignorate prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizia contestată, care corespunde prevederilor art. art. 414-417 Cod de procedură penală.

Totodată, în opinia procurorului, concluzia instanței de apel este corectă și cu privire la soluționarea acțiunii civile, în partea încasării cuantumului prejudiciului material și celui moral.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Cu toate că apărarea nu a indicat la temeiul de drept concret prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, totuși din conținutul recursului declarat se evidențiază prezența temeiurilor prevăzute la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea soluționării laturii civile și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea acestuia, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

În această ordine de idei, Colegiul penal va susține poziția și motivarea instanței de apel referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, reiterând că, în raport cu suferințele psihice suportate de partea vătămată, gravitatea leziunilor corporale primite, consecințele iremediabile pe care le suportă o durată îndelungată de timp, vârsta părții vătămate și perioada necesară pentru a se întrema în plan psihologic este necesară majorarea sumei prejudiciului moral, dar totodată ținând cont că partea vătămată în mod neîntemeiat a solicitat o sumă de recuperare vădit exagerată și de faptul că inculpatul nu va fi în posibilitatea achitării sumei de 300000 lei, sumă care este vădit disproporțională în raport cu fapta săvârșită și pozițiile părților de nivelul satisfacției pe care o poate primi partea vătămată.

În acest sens, instanța de apel corect a făcut referire la prevederile art. art. 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil și a relevat că, reieșind din circumstanțele cauzei, din acele suferințe psihice care au fost cauzate părții vătămate prin acțiunile inculpatului, adică în urma conflictului între Sîngereanu Vladimir și Păduraru Gheorghe de care primul se face vinovat, suferințe care nici nu se supun aprecierii, ținând cont de gradul de vinovăție al inculpatului, de starea lui financiară,

pentru repararea daunei morale și fizice părții vătămate Păduraru Gheorghe este echitabilă și suficientă pentru a aduce satisfacție morală suma de 25000 lei.

Cât privește prejudiciul material, instanța de apel just a conchis că, soluția primei instanțe în acest sens de încasare a sumei de 3261,23 lei este corectă, iar, referitor la argumentul părții vătămate că acesta urmează să mai suporte cheltuieli de tratament și în timpul apropiat intenționează să se interneze într-o clinică de reabilitare, instanța de apel de asemenea corect a statuat că, în caz că inculpatul nu va restitui în mod benevol cheltuielile suportate, acesta are dreptul să înainteze acțiune civilă în ordine generală, ori partea vătămată nu a concretizat la ce sumă pretinde și prin care probe argumentează cerințele sale.

Colegiul penal relevă, că motivele invocate de recurent, în ce privește latura civilă, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală și în acest aspect, își găsesc relevanță explicațiile de la pct. 13 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 30 octombrie 2009, „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, din care rezultă că, *„În materia despăgubirilor, materiale sau morale, nu există temei de casare care să îngăduie instanței de recurs să reaprecieze cuantumul acțiunii civile.*

Ca atare, în recurs nu se poate solicita reactualizarea despăgubirilor cuvenite, stabilite de instanța de fond”.

La capitolul individualizării pedepsei aplicate în privința lui Sîngereanu Vladimir s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Reieșind din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Norma art. 75 Cod penal nominalizată indică expres, că *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a menționat că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont pe deplin de prevederile citate - criteriile generale de individualizare a pedepsei penale și corect a ajuns la concluzia despre aplicarea în privința inculpatului a pedepsei de 5 ani închisoare, respectiv cu suspendarea executării acesteia pe perioada de probațiune de 4 ani, stabilind astfel o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal, luând în considerație personalitatea inculpatului, că aceasta anterior nu a fost condamnat, vina a recunoscut-o, se căiește sincer, are la întreținere un copil minor.

Prin urmare, criticele formulate de recurent sub aspectul laturii civile precum și individualizării pedepsei, au fost invocate și în apel, cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4, iar decizia instanței de apel în totul corespunde prevederilor art. art. 415- 417 Cod de procedură penală, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

În consecință, față de toate argumentele expuse, se constată că nu sunt incidente în speță, temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din care motive recursul apărării se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Ghidirim Irina în numele părții vătămate Păduraru Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Sîngereanu Vladimir Petru**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev